

Eldin Huseinbegović, Tiho

Ne postoji put koji kreće od nikud
I možda s'vana izgleda da sve je ko nekada
U naš veliki stan u kojem vodimo rat
Sreća već dugo nije svratila

Ništa nam ne fali svega ima i previše
Al je ljubav pobjegla izvan naše kapije
I šta nam vrijede sad kule i gradovi
Kad smo nas izgubili

Da hoće svanuti da se i ja probudim
Iz ovog ludila da me ko dijete zagriš
I da se smijemo dok u sobi pored nas
Mirno spavaju slatki anđeli
Znam da je sudbina al protiv sebe na mogu
I sreća tuguje kad je se ljudi odreknu
I ko da udari grom kad nam se sretnu pogledi
I munja osvjetli ovu bolnu istinu
Da smo nas izgubili

Ko skupe haljine i čaše kristalne
Ljubav smo čuvali samo za dane posebne
I bili zajedno samo kad moramo
A to nas je ubilo